

Om exilkubansk terror

Saul Landau gjorde den 1 april i år en telefonintervju med Gerardo Hernández, som ledde informationsinsamlingen i Miami där De 5 infiltrerade terrorgrupper för att förhindra angrepp mot turistanläggningar på Kuba.

Vilket var uppdraget, vilken var bakgrunden?

I USA, och särskilt i Florida, har många grupper planerat terroraktioner mot Kuba, och utgått därifrån. Vi samlade information om Alpha 66, Comandos F4, Cuban American National Foundation (CANF) och Brothers to the Rescue (BRT).

Det första som förvånade mig var hur de kunde verka helt fritt trots att de bröt mot USA-lag som förbjuder organisationer att från USA:s territorium bedriva terrorism mot annat land.

Alpha 66 kunde köra över med snabba båtar och beskjuta mål på Kubas kust för att sedan öppet hålla presskonferenser i Miami.

Det har pågått sedan 1959. Själv engagerades jag i kampen under 90-talet. Jag sitter nu fängslad i Victorville (Kalifornien), och just här i trakten, jag tror det var 2005, arresterades en kuban som hade en hel vapenarsenal i sin bostad. Hans försvar var: ”Jag är medlem i Alpha 66 och vapnen är avsedda för kampen för frihet på Kuba”.

Hur förbereder man sig för att infiltrera fiendegrupper i ett fientligt land och framställa sig som fiende till det egna landet och vän till dess fiender?

Jag hade studerat till diplomat under sex år. Sedan deltog jag i det internationalistiska uppdraget i Angola. När jag kom hem kontaktade säkerhetstjänsten mig, de behövde folk för att motverka terroristangrepp från Florida.

Jag kunde ha sagt nej. Men vi som växt upp under de senaste 50 åren vet att Kuba hela tiden varit utsatt för en krigisk belägring. De som inte personligen känner offer för terrorismen, de känner åtminstone till planet som exploderade över Barbados där 73 människor dog (oktober 1976). Och vem känner inte till bomben (1997) som dödade Fabio di Celmo (en italiensk turist och gäst på hotellet Copacabana i Havanna; bomben utlöstes av en salvadoran hyrd av Luis Posada)? För att bara nämna några fall. Och då kontrarevolutionärerna tänkte på en gasbehållare, vid en förskola. Detta finns i kubanernas medvetande. Så jag sa att jag ställde upp.

Hur kunde ni infiltrera och övertyga dem, som José Basulto (ledare för BRT) ?

Kubaner i USA har enorma fördelar jämfört med folk från andra länder. När kubaner tar sig hit, på vilket sätt som helst, också med falska pass, behöver de bara säga: ”Jag har kommit för att söka friheten”. Och direkt förser USA dem med uppehållstillstånd. Så, vad gäller Basulto, till exempel, hade en av våra kamrater, René (René González,

en av De 5), ”stulit” ett kubanskt flygplan och flugit hit det. Som väntat mottogs han som hjälte. Han fick en massa uppmärksamhet, och anslöt sig sen till BRT för att samla information om dem. Så när vi infiltrerade utnyttjade vi just de fördelar som anländande kubaner har, även om de kapat plan med pistol riktad mot pilotens huvud.

Många tror att BRT är en humanitär organisation, som räddar kapsejsade s.k båtflyktingar. Men José Basulto har lång meritlista. Han utbildades av CIA och infiltrerade Kuba under 60-talet. 1962 avfyrade han granater mot ett kusthotell. Men trots det utgjorde inte ens han något problem så länge han begränsade sig till att rädda s.k båtflyktingar. Men 1995 slöt USA och Kuba ett migrationsavtal som bland annat innebar att migranter som plockades upp på havet skulle återbördas till Kuba. Följden blev att folk inte längre såg något skäl att stödja Basulto ekonomiskt.

Och dokument finns, som visar att Basulto och BRT utvecklade egna vapen att använda mot Kuba. När Basulto vittnade vid vår rättegång (2001), frågade vår advokat vad han skulle göra med alla dessa vapen. Men bolagsmedia fortsätter att tala om BRT som en humanitär organisation och bortser från att det handlar om terrorism som även föranlett FBI att infiltrera dem och ha koll på dem.

Vad hoppades BRT uppnå?

I första hand ekonomisk vinning. Anti-Castro-branschen är en mångmiljonindustri. Under 50 år har folk försörjt sig på den: radioröster och ledare för 3500 organisationer får pengar för att ”uppnå frihet för Kuba” eller samla pengar från äldre människor för att köpa vapen för ”Kubas befrielse”. När folk slutade skänka pengar till Basulto började han med inflygningar över Kuba för att upprätthålla penningströmmen.

Dessutom ville Basulto kanske provocera fram en konflikt. De drömmer om dagen då US Army ska svepa bort de där revolutionärerna från planetens yta. Ur askan vill de bygga Kuba som de hade före revolutionen. Så, jag tvivlar inte på att Basulto försökte skapa en internationell konflikt utan att bry sig om hur många kubaner eller unga USA-medborgare som skulle mista livet.

Det är bedrövligt att liv gick till spillo (vid nedskjutningen av Basultos plan i februari 1996), men jag försäkrar dig att Kuba gjorde allt för att förhindra det. De sände 16 diplomatiska noter genom officiella kanaler, med uppmaningar till USA att inte låta BTR flyga in i kubanskt luftrum.

Träffade du nån av terroristerna, som du säger?

Nej. Jag såg några av dem. Men jag hade ingen kontakt. Jag hade falsk identitet – Manuel Viramontez – och sammanställde information från de andra agenterna som behöll sina riktiga namn. Som René González, han som stal ett flygplan. En sådan person kan räkna med att komma dem in på livet. Detta gällde inte mig. Min uppgift var att sammanställa informationen från de andra och att sända till Kuba. Jag arbetade som frilansteknare åt en tidning, som täckmantel.

Ett exempel: René ansluter sig till BRT. Han hör Basulto kommentera att de har ett vapen som ska testas

Forts sid 10

Forts från sid 9

i träskområdet Everglades och diskuterar vilket mål de ska välja på Kuba. Han kontaktar mig genom en så kallad "beeper". Jag ringer och med kodat tal ordnar vi ett möte.

Eller, ett annat exempel: Alpha 66 planerar en expedition för att beskjuta kubanska kusten eller placera en bomb på ett turistplan under flygning från Centralamerika till Kuba. Jag får information som jag sänder till Kuba.

Straffas du som en symbol för Kuba?

Ja, men det finns också ett annat viktigt skäl. FBI befann sig i en obehaglig situation. Det hade blivit känt att de hade betalat Juan Pablo Roque för att infiltrera BRT och skaffa information. När det kom ut, hamnade FBI i dålig dager bland högerextremisterna Miami. FBI såg sig om efter en syndabock.

Juan Pablo Roque, kubansk MIG-pilot, iscensatte ett avhopp till USA 1992 och rekryterades av BTR. FBI hade i sin tur rekryterat Roque för information om BTR. Roque återvände i hemlighet till Havanna den 23 februari 1996, dagen innan de två BTR-planen blev nedskjutna. Roque avslöjade då på kubansk TV att BTR planerade att angripa militära baser på Kuba, att de tänkte smuggla in vapen och spränga kraftledning. Efter att Roque dykt upp i Havanna beskylldes FBI för kommunism och för att ha hyrt en kubansk agent till att infiltrera BTR.

Hur var det att leva i Miami jämfört med Havanna?

Skillnaderna är så många. Men det som först slog mig var inte det materiella. Till exempel så lever folk på Kuba med öppen dörr, och känner praktiskt taget alla i området. Barnen kan vara ute och leka på kvällen. Det är bara att ropa in dem när det är dags att äta eller duscha. Ingen kommer att sälja knark till ungarna, eller kidnappa dem. Här har folk sina dörrar låsta. I Miami finns bostadsområden där de flesta tillhör en viss folkgrupp. Och folk säger: "Var försiktig, promenera inte där, du ser vit ut, och där finns det gäng bland de svarta." Det chockade mig, för på Kuba lever vi helt blandade.

Saul Landau är verksam vid Institute for Policy Studies och gör en film om De5 tillsammans med Jack Willis.

Översättning och redigering Tomas Widén

FORTS I NÄSTA NUMMER,

OM TIDEN I FÄNGELSE SEDAN 12 SEPTEMBER 1998

